

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Haziran 2021

ekmekveonur

EKMEKveONUR

ekmekveonur

0555 591 94 69

> Ücretsizdir

Grev hakkı olmadan toplu sözleşme olmaz!

Önümüzdeki süreç; kamu emekçilerinin çalışma ve sosyal haklarını, ücretinin ne olacağını, yeni kazanımlarının olup olmayacağını vd. iki seneliğine belirleyecek toplu iş sözleşmesi sürecidir.

> sayfa 7

İşçiyi satan sendika istemiyoruz!

CarrefourSA ile Tez Koop İş sendikası arasında süren toplu sözleşme işçilerin aleyhine sonuçlandı. Sendika işçilerin onayı olmamasına rağmen, patronun birçok hakkı iç ettiği sözleşmeye imza attı.

> sayfa 8

Aşılama işyerleri öncelikli olmalı!

Salgın boyunca binlerce işçi hayatını kaybederken, kapanmada işçilerin büyük çoğunluğu çalışmaya devam etti. 26,8 milyonluk istihdamın yaklaşık yüzde 61'i kapanmadan muaf sektörlerde çalışıyor. İşçilerin kapanma günlerinde de çalışmaya ve tabii ki hastalanmaya devam etti.

> sayfa 6

İşsizliğe karşı acil taleplerimiz

> sayfa 3

İşsizliğe, Geleceksizliğe, Zulme ve Sömürüye Karşı Birleşelim!

HAKLARIMIZI ve HAYATLARIMIZI GERİ ALALIM!

İnsanca ve onurlu yaşam, güvenceli çalışma mücadelesinde işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma içinde olmaması için hükümet ve patronlar kolkola sırtımıza kambur üzerine kambur bindiriyorlar.

Geçim derdi, pahalılık, vergi yükü, kira ve fatura yükünü hiç eksik etmiyorlar. Şanslıysak verdikleri 1 kuruşu da 1000 misliyle tahsil ediyorlar.

Çalışanlara kölelik dayatılırken, işsiz işçilerin de gelecek ufku karartılıyor, toplumun büyük kesimi göz göre göre

çürümeye itiliyor.

O arada zenginlerin, büyük patronların ve devlet bürokratlarının ne haltlar karıştırdığı bunca yoksulluğun ardında nasıl hayatlar yaşadıkları da ortaya dökülüyor.

Devlet, sermaye, mafya domuz topu

Bir aydır dizi film gibi izlediğimiz Youtube videoları ve TV programlarında bütün pislikler ortaya saçılıyor.

Herşey apaçık, aleni artık ve pişkin pişkin emekçilerden, halktan çaldıkları değerleri nasıl

paylaştıkları konuşuluyor.

Devlet, sermaye ve mafyanın nasıl domuz topu haline geldiği herkesin gözü önünde yaşanıyor.

Bunlar daha iyi günlerimiz mi?

Peki biz emekçiler sabah akşam bu soygun çarkını döndürmek için mi çalışıyoruz? HAYIR! Onurlu, insanca yaşamak, saygı görmek en temel hakkımız.

Bu pisliklerin karşımızdan yıkılması ve bu çarkın kırılması için seyirci kalmayı bırakmalıyız.

Örgütlenmeliyiz! Yoksa

Erdoğan dediği gibi “bunlar daha iyi günlerimiz” olur.

1 Mayıs'ı yasak eden sermaye, hükümet, mafya ortaklığı, emeğe düşmanlığını daha da artıracak demek!

Helal etmiyoruz!

Biz de onların emekçilerden çaldıkları hakları, halktan çaldıkları değerleri ve hayatlarımızı geri almak için mücadelemizi büyüteceğiz o vakit!

Bu haklarımızı onların yanına bırakmayacağız, helal edersek kalbimiz kuruşun!

Tekstil işkolundan Jihan anlatıyor

“Örgütsüzsek maalesef bir hiçiz!”

Esenyurt'ta tekstil atölyesinde çalışan bir kadın işçiyim. Tekstildeki işçiler sürekli sözlü şiddete maruz kalıyor. Patronlar çoban gibi başımızda bekliyor. Yüksek performans ve hızlı çalışmamız için bizi sürekli yönlendiriyorlar. En ufak bir hata yapan elemana ya kapı gösteriliyor ya da maaşından kesiliyor. Bu duruma başkaldıran işçiler ise hiçbir hakkını almadan işten atılıyor.

Kadın işçi olmanın zorlukları

Çok zor koşullarda çalışıyoruz. Özellikle kadın işçiler olarak çok ciddi sömürüye maruz kalıyoruz. Örneğin 17 yaşında bir kız çocuğu yaptığı bir hata yüzünden onlarca insanın içinde hakarete maruz

kalabiliyor. Ya da 70 yaşında bir kadın işçi, 25 yaşındaki bir erkek işçiye iş yetiştirmek için var gücüyle çalışmak zorunda bırakılabiliyor.

Kadın işçiler, tekstil sektöründe farklı muamele görüyor, sözlü olarak cinsel taciz ve istismara uğruyor. Dedğim gibi tekstil sektöründe koşullar gerçekten çok zorlayıcı. İşçilerin birbirleriyle konu-

şamaması, mola saatlerinin yetersiz olması, iş ortamının tozlu ve havasız olması, yemeklerin genellikle hijyensiz ortamda hazırlanması neredeyse tüm tekstil atölyelerinin ortak sorunu halinde. Yine lavabo ve tuvaletlerin temizliğindeki yetersizlikler kadın işçilerin hem fiziksel hem de ruh sağlığını bozulmasına neden oluyor.

Geleceğimizi elimize alalım

Tüm bu zorlukların içinde sürekli iş yetiştirmeye çalışıyoruz. Yoğun mesailer günlük yaşamımızı çok zorluyor. Eminim ki bu koşullar sadece tekstil sektörü için geçerli değil. Biz işçilere ciddi bir çıkışsızlık dayatılıyor. Hem işçi olarak sömürülürken hem de kadın olarak çifte sömürüye

maruz kalıyoruz. Üreten biz olmamıza rağmen geleceğimize dair en ufak bir şey söyleyemiyoruz. Ya bu düzene boyun eğeceğiz ya da örgütlü mücadele ile bu düzeni değiştireceğiz. Biz işçiler ancak bir arada olursak, örgütlü hareket edersek güçlüyüz. Örgütsüzsek maalesef bir hiçiz. Bu sebeple örgütlenelim ve geleceğimizi elimize alalım.

Barış 7 yıllık depo işçisi DEPOLARDA İŞ DE AĞIR SÖMÜRÜ DE!

Depolarda patronlar, kadrolu işçi yerine taşeron işçi çalıştırmayı tercih ederler. Taşeron işçileri kadrolu işçilere göre daha “yönetilebilir” olarak görüyor, baskı altında yoğun çalıştırabiliyor. Pandemi koşullarında da patronlar, taşeron işçi çalıştırma avantajlarını çok daha fazla kullandı.

Uzun çalışma saatleri, zorunlu mesailer... Taşeron işçilere üç aylık sözleşme yapıldığından takım lideri, işçiyi son sınıra kadar sömüremese bunu insan kaynaklarına bildirir. İşçinin iş sözleşmesi hiçbir hakkı olmadan sona erdirilir. Yüzlerce arkadaşımız sürekli bu şekilde depolar arasında gezmek zorunda kalıyor.

Depo işçisi her zaman işsizlikle tehdit ediliyor

Depolarda çalışan işçilerin büyük çoğunluğu genç işçidir. Çalışan işçilerin tepelerinde hep bir baskı vardır. Depo işçisinin üzerine baskı kurmak için en çok kullanılan yöntem ise işsizlikle tehdit etmektir.

Pandemiyle baskı daha yoğunlaşmış ve katmerlenmiş vaziyette. İşçilere, işsizlere bakarak şükretmesi gerektiğini söylüyorlar. Yani pandemi işçiye şansının yanında patrona da şükretmeyi yüklemiş vaziyette.

Eskiden işçi yalnızca “şansı yaver gidip” o işi bulamazsa işsiz ve aç kalırdın telkinlerini duyarken şimdi bunun yanında “böyle iyi bir patron olmazsa” pandemide aç kalırdın telkinlerini de dinlemek zorunda. Peki ya işçiler olmasaydı? Bir koli bile yüklenemez, bir tır bile depodan çıkamaz. Kendi gücümüzün farkına varmak ve bir an önce bu gidişata dur demek tek çıkış yolumuz.

Haftalık izin patronun keyfine bağlı

Patronlar, işler yoğunlaşınca işçi sayısını arttırmak yerine çalışanların bir günlük haftalık izinlerine göz dikiyorlar. “Hafta içi akşamları 3 saat, hafta sonu birgün” derken dinlenme ve kendimize bakma gibi insani ihtiyaçlarımızı karşılayacağımız zaman elimizden alınmış oluyor.

Dinlenememiş işçi iş kazası geçiriyor, iş cinayeti yaşıyor. Ağır kazalar ve iş cinayetleri genellikle mesailerde, yorgun işçilerde yaşanıyor. Mesaiye kalmazsak ya da buna itiraz edersek de işsizlikle tehdit ediyoruz.

Biz insanca koşullarda çalışmak ve insanca yaşamak için gerekli iş önlemlerinin alınmasını talep ediyoruz. Depolarda ne kadar yan yana gelirsek ne kadar örgütlü olursak kazanımlarımızın ve mücadelemizin o kadar yükseleceğini biliyoruz.

Sercan 5 yıllık tersane işçisi

PANDEMİ'DE TERSANE İŞÇİLİĞİ

Pandemi boyunca tersane işçileri yeterli önlemler alınmadan çalıştırıldı, çalışmaya devam ediyoruz. Aramızda risk grubunda olan arkadaşlarımız olmasına rağmen yeterli önlemler alınmıyor. Risk grubundaki arkadaşlarımız izne çıkarılmadı. İzin telebi olan arkadaşlarımız tehditlerle tam anlamıyla zorla çalıştırıldı. Zorla çalıştırılma koşullarını oluşturan tehditler ise diğer sektörler ile aynı. Kod 29 ve iş sahası değişikliği... Bu dayatmalar altında, hem sağlıksız koşullarda çalıştık hem de zorunlu fazla

mesai yapma ve izin günlerinin gaspıyla karşılaştık

Sadece kendimiz değil ailemiz de risk altında

Pandemiyle mücadele yasakları ise

patronların karını garantilemek üzerinden uygulandı. Tersaneler adı konulmamış çalışma kampları haline geldi. Sokağa çıkma yasaklarında işyerlerine hapsolüp iş bitikten sonra da evlerimize kapatıldık. Ne sosyal yaşam ne de aile

yaşamımız kaldı.

İşten çıkıp evlere döndüğümüzde hastalığı ailemize bulaştırmamak için kendimizi karantinaya almak zorunda kaldık. Tersanelerde gerekli önlemler alınmıyor, hasta olan iş arkadaşlarımız karantina süreci tam bitmeden işe çağırılıyor.

İtiraz ettiğimizde “işinizi geliyorsa çalışın yoksa yazın istifanızı” gidin cevabını aldık, önümüze hep Kod 29 koyuldu. Bu süreçte patron ise bir kere olsun villasından tersaneye gelmedi. Onun canı kıymetli bizim ki ise kıymet-sizdi, ölen işçi akşam açıklanacak istatistiklerde bir sayı olacaktı.

Bunlar yetmezmiş gibi birçoğumuz istifaya zorlandı. “İşten atmak yasak” fakat işçiye istifa etmesi için mobing uygulamak yasal!

Her zamanki gibi ölmüşüz, yaralanmışız veya hastalığa yakalanmışız kimsenin umrunda olmadı. Patronlar korunaklı alanında pandemiyi ile “mücadele” ederken bizler sermayesine sermaye katmaya devam ettik.

Açlıktan ya da hastalıktan ölmek istemiyoruz

Her itiraza her karşı koyuşumuza patronlar, Kod 29'la, istifaya zorlamayla bizleri açlığa mahkum etmekle karşılık verdi. Bizim örgütsüzlüğümüzden, dağınıklığımızdan yararlandı. Pandemi dönemi veya “yeni normal” farketmiyor, bizi bu düzen ve patronların kar hırsı öldürüyor. Bu durumdan çıkış ise birlik olmak ve mücadele etmekten geçiyor!

Toplumı çürüten ve açlığa mahkum eden İŞSİZLİK HIZLA ARTIYOR!

İşsizlik önlenemeyen bir yükseliş içinde, bugün her 3 kişiden biri işsiz.

DİSK-Ar, yayınladığı işsizlik ve işgücü raporunda, geniş tanımlı işsizlik oranını 28,3 olarak açıkladı. Son rakamlara göre işsiz sayısı 10 milyon 20 bin kişi. TÜİK verileri üzerinden bakıldığında bir önceki yıla oranla 2 milyon 950 bin kişi daha işsiz kaldı.

Aynı raporda, cinsiyete göre işsizlik oranlarına bakıldığında kadın işsizliğinin, erkeklerden yüksek olduğu görülüyor.

Mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsizlik oranı erkeklerde yüzde 12,3 iken kadınlarda yüzde 15,6'dır.

Bu durum bize kadınların iş gücü piyasasında ilk gözden çıkarılan kesim olduğunu gösteriyor.

Aç kalan işçiler semiren zenginlere karşı

İşsizlik kaskatı ortadayken, sermaye kesimi daha çok kâr etmek için işçi kıyımı yapmaya, vardiyaları azaltıp çalışma saatlerini ve iş yükünü arttırmaya, kıdem tazminatı ve esnek çalışma yöntemlerine yönelmeye devam ediyor. Patronların bu vurdumduy-

maz, kâr odaklı yönelimi ile işsizliği daha da azıtıyor.

Ayrıca sermayenin istihdam sağlamayan vurguncu karakteri bu dönemde işsiz işçiler için daha da görünür hale geliyor. Öyle ki yüz milyonlarca işçi işinden olur ve yoksulluğa açlığa itilirken, en zenginlerin serveti yüz milyarlarca dolar artıyor. Bu kaynağın bu mega zenginlerin cebine emekçilerin mülksüzleştirilmesiyle girdiği belli değil mi?

İşsizlik kalıcılaşıyor

Ekonomik kriz ve pandeminin de etkisiyle işsizlik hızla artarken, birde iş

bulma ümidinin kaybetmiş insan sayısının ciddi oranda arttığını görüyoruz

Bu ümidini kaybetmiş yani iş aramayan kesimlerin "resmi" işsizlik verilerine dahil edilmediğini de not edelim. Ümitsiz işsizlerin sayısı 627 binden 1 milyon 369 bine çıktı, işsizlik kalıcı bir hal alıyor.

Kriz ve Covid-19 pandemi iç içe geçmesiyle beraber gördük ki, çalışan ve çalışmayanları, yaşamları doğrudan tehdit altında bırakıldı. İşsizlik yüzünden aç kalanlar intihara sürüklenirken, çalışanlar ise pandemi tehdidi altında "acaba eve virüsü taşıyor muyum" gerilimi içinde kaldı.

Açlığa mecbur değiliz, örgütlenmeliyiz

İşçilerin maaşından kesintilerle oluşan İşsizlik Sigorta Fonunu, işsizlere aktarması gereken hükümet, Covid-19'sadece patronları etkiliyormuş gibi onlara kaynak olarak aktarıyor.

Evine ekmek götüremeyen milyonlarca kişi ise kaderine terk ediliyor. Bizden çaldıklarıyla zevki sefa içerisinde olanlara sözümüz, hesap soracağız.

Açlığı, yoksulluğu bize reva gören bu düzene karşı örgütlenmekten başka seçeneğimiz yok.

ACİL TALEPLERİMİZ

İşsizliğe acil önlem bakımından, çalışma süreleri ücretler düşürülmeden haftada 5 gün şeklinde 35 saate düşürülmelidir. Böylece en az yüzde 29 oranında yeni iş alanı açılacak, geniş tanımlı işsizlik oranı kadar yeni iş yaratılarak tam istihdam sağlanacaktır.

İşsizlik Sigortası Fonundan yararlanma koşulları kolaylaştırılmalı, yararlanma süresi uzatılmalı ve işçilere yapılan ödeme asgari ücretten az olmayacak şekilde artırılmalıdır.

İşsizlik Sigortası Fonu sadece işçilere tahsis edilmeli ve Fon'dan işverenlere destek ve teşvikler ile kamuya fon aktarımına son verilmelidir:

Güvencesiz çalışma biçimlerine son verilmeli, herkese gelir güvencesi sağlanmalıdır.

İşten çıkarmalar pandemi boyunca kesin olarak yasaklanmalıdır.

Emekçilerin kredi borcu, kredi kartı borcu ve elektrik, su, doğalgaz ve iletişim fatura ödemeleri salgın süresince dondurulmalıdır.

...kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa...kısa... kısa...kısa...

Çemen Tekstil işçileri kazandı!

Gaziantep Başpınar OSB'de bulunan Çemen Tekstil Fabrikasının dokuma bölümünde çalışan işçiler, iki aylık alacaklarını anlamadıkları için iş bırakarak fabrika bahçesinde beklemeye başladı. Aylıkların almak için fabrika bahçesinde beklemeye başlayan Çemen Tekstil işçilerinin mücadelesi birkaç saat içinde sonuç verdi. İşçilerin birer aylığı hesaplarına yatırılırken kalan

aylık için tarih verildi.

★ ★ ★

Nakliyat-İş Sendikası, 6500'e yakın çalışanın olduğu Pegasus hava yollarında örgütlenmeye başladığının açıkladı. Ücret zamları, ücretsiz izinler, çalışma ortamından kaynaklanan olumsuzluklar ve onur kırıcı davranışlar Pegasus çalışanlarının örgütlenme gerekçelerinden sadece birkaçı.

★ ★ ★

Kocaeli Çayırova'da Şeşepınar Organize Sanayi

Bölgesi'nde bulunan İspanyol sermayeli BALDUR SÜSPANSİYON Üretim Sanayi Ticaret AŞ fabrikasında çalışan ve Birleşik Metal İş Sendikası'nda örgütlenen işçilerin 165 günü aşan direnişleri devam ediyor. İşçiler, 27 Mayıs'ta Ankara'ya Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne başlatacakları yürüyüşü, Kocaeli valilisinin çözüm için görüşmeleri başlatma sözü üzerine erteledi.

★ ★ ★

Trendyol'un uygulaması

Trendyol Go için çalışan 200 kadar kurye, ücretlerde yaşanan düşüş ve hız baskısına karşı İstanbul Beşiktaş'ta şirketin önünde eylem yaptı. Moto kuryeler, "ücretleri değil, hız baskısını yok edin" dedi. ,

★ ★ ★

Çayda kota ve kontenjane karşı Karadeniz'de hafta boyunca eylemler gerçekleştirildi. Artvin Hopa'da 27 Mayıs'ta gerçekleştirilen yürüyüşte polis saldırıları sonucunda 60'dan fazla çay üreticisi

gözaltına alındı. Çay üreticileri polis saldırılarına rağmen mücadeleye devam edeceklerini vurguladılar.

★ ★ ★

İzmir Narlıdere Belediyesi'ne bağlı Narbel şirketinde çalışan Belediye-İş Sendikası'na üye işçiler, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde taleplerinin karşılanmaması üzerine grev kararı aldı.

★ ★ ★

Aliağa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Ra-

vago'da çalışan Petrol-İş Sendikası işçileri, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde taleplerinin kabul edilmemesi üzerine greve bir gün kala yürüyüş gerçekleştirdi. 24 Mayıs'ta greve bir gün kala patron 3 yıllık toplu iş sözleşmesi kararından geri adım atmak zorunda kaldı, anlaşma sağlandı.

PTT, MİGROS, SİNBO, SML ETİKET İŞÇİLERİ, DİRENİŞLERİNİ SÜRDÜRÜYOR.

İ Ş Ç İ L E R D Ö R T B İ R Y A N D A D İ R E N İ Y O R !

KARTEL REJİMİ VE PARAMİLİTARİSTLEŞME

Kapitalist devletin doğası kriminaldır. Hatta varlığını bunun üzerinden kurar. Fakat bu karakteri ve süregelen pratiklerini gizlemeye ya da bir fiksasyon- kurgu olan resmi tarihle normalleştirmeye çalışır. Bu noktada gerçekliği bozar, kırar ve yeniden inşa eder.

Aslında resmi ideolojinin temel görevi yeni, kurgusal bir

gerçeklik inşa etmektedir. Herkesin kolayca içselleştireceği, kolayca yeni nesillere aktarılan ve herkesin mana bulacağı bir "gerçeklik" sözü edilen. Bu kurgusal gerçeklik egemen ideoloji olarak kendini dışa vurur.

Birçok olayda çok farklı kimliklerin benzer sözler söylemesi, benzer akıl yürütme- lerde bulunması, benzer refleksler göster-

mesi tesadüf değil bir ortalamayı ve egemen

ideolojinin kudretini gösterir. Egemen ide-

oloji aslında gücünü özel mülkiyetten alır.

Sermaye bir mülksüzleştirme faaliyeti- dir. Mülksüzlük çok boyutludur. Zihniyet dünyaları da mülksüzleşir. Egemen ideolojinin nüfuz ettiği yer burasıdır. O zihni, mülksüzleştirerek kendini üretir.

Bu noktada toplum, devlete tabiliğiyle varolur. Resmi ideoloji o toplumun ruhu, egemen ideoloji o ruhun dile gelişini işaret eder.

Ayrıca Doğu toplum- larının geleneğinden kaynaklı devletin kut- sallaştırılması ve devlet- in paternalist yönü yukarıda bahsettiğimiz süreci derinleştirir.

İçinden geçtiğimiz konjonktürde kapitalist devletin kriminal yüzü alenileşiyor ve devlet ve toplum paramiliterleşiyor. Kapitalist kriz bu süreci hızlandırıyor ve bir çok iç gerilimi dışavuruyor.

SERMAYE BİRİKİMİ ve PARAMİLİTERLEŞME

Kapitalist devlet bütün bu süreci sermaye birikiminin gerekleri ve güvenliği üzerinden ifa eder. Aslında gündemde olan Sedat Peker videoları ve anlatılanlar söylediklerimizi güçlendiren, kartel rejiminin bütün yönlerini ve işleyişini ortaya koyan içeriktedir. Sermaye birikiminin gerekleri yönünde herşey meşru ve herşey "kutsal" devlet adınadır. Bu sürecin parçası ve ayrılmaz

yönü ise emeğin bütünüyle kontrol edilmesi, denetlenmesidir.

Kapitalist devlet bir yandan formal ve informal şiddet ve zor aygıtlarıyla sermaye birikimi için steril alan yaratırken, diğer yandan artı-değer sömürsünü derinleştirecek uygulamaları devreye sokuyor. Bu olgu iç içe geçmiş bir süreç olarak işliyor.

Kartel rejiminin belki de en ayırt edici yönü-

nü, devlet ve toplumun para-militaristleşmesi olarak ele alabiliriz. Latin Amerika'da devlet-toplum ilişkisinde ya da devletin biçimlenişinde gördüğümüz bu özellik bir yandan yeni faşizm karakterine bağlı olarak yaygınlaşmaktadır. Türkiye özelinde başından itibaren devlet eteğinde büyüyen, palazlanan burjuvazi doğası gereği lümpenleşmektedir. Bu aynı zamanda yeni komp-

radorlaşma sürecidir.

Kartel rejimi varlığını topluma da sirayet eden bu lümpenleşme süreci üzerinden inşa ediyor. Lümpen burjuvazinin bir başka fraksiyonunu tefeci bezirgan sermayenin metamorfoza uğrayarak bir sermaye gücü haline gelen kesimleri oluşturuyor. Özellikle inşaat sektöründe öne çıkan 5'li oligarşi rejimin patronajıyla en çok palazlanan kesim olarak dikkat çekiyor.

LÜMPEN BURJUVAZİ ve STRATEJİK HAMLELER

Sermayenin, agresyonu şiddetlendiren, sömürüyü derinleştiren ve her düzeyde sınıfa saldırı anlamına gelen bu gelişmelere karşı işçi sınıfının militan bir defans geliştirmesi gerekiyor. Böylesi bir süreç işçi sınıfı için yıkıcı sonuçlar yaratması kaçınılmazdır. Ancak örgütlü bir karşı duruş bu saldırıları boşa çıkarabilir.

Ekonomik krizin derinleşmesi tehlikeleri artırmaktadır. Türkiye kapitalizmi, küresel tedarik zincirinin bir halka-

sı olarak konumlanmaya çalışıyor. Bu konumlanmayı ucuz emek ve örgütsüz işçi sınıfı üzerinden gerçekleştirmeyi hedefliyor. Bu anlamda sınıfın abluka altına alınması, sistematik yıkıma uğratılması finans kapital açısından stratejik önem taşıyor. Sermayenin en ufak hak talebine karşı tahammülsüzlüğünün arkasında bu faktörler var. Kartel rejiminin sınıftan yükselen her tepki ve direnişe şiddetle yaklaşması boşuna değil.

Çok yönlü saldırılara karşı TEK YUMRUK olmak

Sınıf, açlık, salgın, işsizlik tehlikesini bütün sıcaklığıyla yaşıyor. Sınıf öfkeli ve gelişmeleri dikkatle izliyor. 20'nin üzerinde gerçekleşen lokal eylemler ve talepler bunun çok somut ifadesi oluyor. Sermayenin ve kapitalist devletin stratejik saldırılarını ancak tabandan inşa edilecek

örgütlenmeler boşa çıkarılabilir. Taban örgütlenmeleri sadece işyeri değil, yaşam alanlarında da bizim kolektif karşı duruşlarımızı sağlayacaktır.

İşyerlerinde bir barikat işlevi gören taban örgütlenmeleri, yaşam alanlarında kurduğumuz paylaşıma ve dayanışma

ağlarıyla sınıfı kuşatacak ve güçlendirecektir. Bu adımlar aynı zamanda lümpenleşme sürecine kolektif bir karşı duruşu beraberinde getirecektir.

İçine girdiğimiz olağanüstü süreci ancak işyerinde ve yaşam alanlarında kuracağımız taban örgütlenmeleriyle aşabiliriz. Bugün işimiz,

aşımız, ekmeğimiz ve haysiyetimiz için ayağa kalkma, acil örgütlenme ve bir arada olma gündür. Ve bu görev her işçinin ekmeği kazanması kadar yaşamsaldır. İşçi sınıfı birlik olduğunda güçlüdür ve kudretinin farkına varır.

Gün kudretli olma gündür.

15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ

15 Haziran sabahı DİSK'e bağlı sendikaların ve işçilerin İstanbul'un çeşitli semtlerinden yürümeye başlaması ile bu itirazlar büyük bir işçi direnişine dönüştü.

1970 yılında 15-16 Haziran'da hem o dönemi hem de sonrasını ciddi değişimlere uğratan bir işçi direnişi yaşandı. Tarihe adını "büyük işçi direnişi" olarak yazdıran bu direniş sonrası artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

11 Haziran günü, dönemin iktidar partisi tarafından sendikalar yasasında değişiklikler yapılmasını talep eden bir yasa senatodan geçirildi. Bu değişikliklerle işçilerin sendika seçme özgürlüğünü kısıtlamak, hükümete yakınlığı ve işbirlikçi tutumu ile öne

çıkan Türk-İş'ten DİSK'e kitlesel geçişi önlemek ve hatta DİSK'i kapatılmaya amaçlanıyordu.

İşçiler yasaya tepki göstererek itirazlarda bulundu. 15 Haziran sabahı DİSK'e bağlı sendikaların ve işçilerin İstanbul'un çeşitli semtlerinden yürümeye başlaması ile bu itirazlar büyük bir işçi direnişine dönüştü. 16 Haziran sabahında Gebze, İzmir, Adana, Bursa ve Ankara gibi şehirlerde de işçiler sokağa çıktı. Sermayedarlar ve meclisteki emek düşmanları polis şiddeti, barikatlar

ve sıkıyönetim mahkemeleri ile işçileri durdurmaya çalıştılar. Ama ne fayda! Yoksullukla, açlıkla sınanmış ve kölece çalışma koşulları dayatılmış olan binlerce işçi, barikatları aşarak kaybedecek bir şeyleri olmadığını bir kez daha gösterdi. İşçilerin bu mücadelesi karşısında meclis ve sermayedarlar geri adım attı. İşçi sınıfının örgütlü mücadelesine ket vurmayı amaçlayan yasayı geri çekmek zorunda kaldı. Bu direnişler esnasında katledilen bütün işçi önderlerini saygıyla anıyoruz.

Sadece geçmişin değil geleceğin de habercisi

15-16 Haziran elbette ki iki günden ibaret değil. 1961 Saraçhane Mitinginden 1963 Kavel Direnişine, nice fabrikada örgütlenen parça parça direnişin birikimidir.

1800'lü yıllardan o güne dek süren ve hala sürmekte olan sermayenin insanca çalışma hakkına ve onurlu yaşama talebine dönüp sistemik saldırıların kaçınılmaz bir sonucudur. Evet sonuçtur fakat asla bir son değildir.

Çünkü 15-16 Haziran direnişi nasıl ki geçmişin üzerinden yükselerek geleceğin de habercisi olmuştur.

Bunu 1977-1980 MESS grevlerinde, 1978'de faşizme ihtar eylemlerinde, 1980'de Tarih direnişinde, 1990 madenci yürüyüşünde, 1999 kamu emekçilerinin kitlesel eyleminde gördük. En çok da bizlerin de şahit olduğu Tekel Direnişinde, 2013 Gezi Direnişinde ve

2015 Metal Direnişinde gördük.

İşçi sınıfının mücadelesinin mayalandığı bir sürecin içinden geçiyoruz. Bu mücadele ruhunu yaşatacak ve devam ettirecek olan, şimdiki işçi sınıfının ta kendisidir.

51 yıl önce, sokakları ve fabrika önlerini dolduran 150 bin işçi kardeşimizin yakmış olduğu meşaleyi bugüne ve geleceğe taşıyabilmek için mücadele ediyoruz.

Kod 29'dan 49'a aynı terane!

4857 Sayılı İş Kanunu'nun 25/2 maddesinde yer alan ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan haller, 16 Nisan 2020 gününden itibaren getirilen işten çıkarma yasağının istisnaları arasında sayılmıştı.

Patron ile işçi arasındaki iş sözleşmesi, patron veya işçi tarafından sonlandırılabilir. İşten çıkış işlemlerinin yapıldığı süreçte patronlar, iş akdinin ne şekilde sona erdiğini işten ayrılış bildirgesinde belirtmek zorunda. İşten çıkış kodları, iş akdinin nasıl sonlandırıldığını belirten kodlardır.

Kod 29 Sopsası

Özellikle pandemi ile birlikte patronların bir sopsa olarak kullandı. Kod29 ile keyfi işten çıkarmalar, yükselen işçi direnişleri ve kamuoyunun baskısı sonucunda SGK, Kod29'u yürürlükten kaldırdı, işten çıkış kodlarına, 41 numaralı koddan sonra gelmek üzere yeni kodlar ekledi. Bu kodlar da isim değişikliğinden başka bir şey değil.

İş Kanunu'nun 25/2 maddesindeki "Ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan haller" in görevin kasten ve sürekli ihmali, mazeretsiz işe gelmemek gibi

maddelerin yanı sıra cinsel taciz, küfür, hırsızlık, uyuşturucu madde kullanmak gibi hallerin tamamında iş akdinin feshi durumunda Sosyal Güvenlik Kurumu'na bildirimler Kod 29 üzerinden yapılıyordu. Mazeretsiz devamsızlık hali ile hırsızlık gibi işten çıkarma sebeplerinin aynı kod ile bildirilmesi uygulamada yaşanan sorunlardan yalnızca biridir.

Kod 29 ile işten çıkarılan işçiler, yaftalanıyor. SGK'ya bildirimler Kod29 üzerinden yapıldığında hiçbir araştırma yapılmaksızın işleme konuluyor.

İş arama aşamasında işçiler "ahlaksız", "sabıkalı", "damgalı" gibi sayıldığı için çalışma hakkı ve hürriyetinin de ihlali gibi sonuçlar doğuyor.

Yasalar haklara karşı işliyor!

Patron bakıyor hak-

kını arayan işçi mi var, sendikaya mı üye olmuş; hemen Kod29'dan çıkış veriyor. İşten çıkarma yasağı var ama patronlar bu yasağın istisnası ile etrafından rahatlıkla dolaşabiliyor.

En yalın haliyle ifadesi şudur: "Seni tazminatsız

çıkartırım, işsizlik ödeneğinden yararlanamazsın, başka bir iş bulamazsın! İşine geliyorsa!"

Bunun yanına yine keyfi ve süresiz bir şekilde uygulanan ücretsiz izne çıkarmayı ekleyebiliriz. Yasalar hak aramayı nasıl engelleriz üzerinden işliyor.

İŞYERLERİ AŞILAMADA ÖNCELİKLİ OLMALIDIR

Tüm dünya salgın ile mücadele ederken gelinen noktada, ülkemizde aşı sayısının yetersizliği ve aşı uygulamasının yavaşlığı yüzlerce ölümün yaşanmasına neden oldu. Yine aşının risksiz, ayrıcalıklı gruplara uygulanması halk sağlığını tehlikeye atmaktan ileri gitmiyor. Toplum bağışıklığını kazandırmada aşılama çok önemli ve acilken, aşı risk gruplarında yer almayan, siyasi parti yöneticilerine ve villasında izole olan patronlara uygunlamıştır.

Çalışırken ölmeye mahkum değiliz!

Salgın dönemi boyunca binlerce işçi hayatını kaybederken, tam kapanmada işçilerin büyük bir çoğunluğu çalışmaya devam etti. 26,8 milyonluk istihdamın yaklaşık yüzde 61'i kapanmadan

muaf sektörlerde çalışıyor. Yani, işçilerin büyük bölümü tam kapanma günlerinde çalışmaya ve tabii ki hastalanmaya devam etti.

Halk aşıya erişemiyor

Sağlık Bakanlığının yaptığı planlama ve hedefler açıklamasında, Haziran ayı sonuna kadar 40 yaş üstü yurttaşların aşılmasının bitirilmesi yönündedir. Aşılama kampanyasının başlamasından itibaren bakanlık 12.315.673 vatandaşın iki doz aşı olduğunu açıkladı. Kalan çoğunluğun henüz aşılanmadığı, aşılarının tedarikinin sağlanamadığı gözler önünde. Bakanlıktan yapılan açıklamalar ile yapılan sözleşmelerin gerçeği ne kadar yansıttığı belirsiz. Sağlık Bakanlığı her ne kadar aşılamanın iyi gittiği izlenimini

verse de, iptal edilen aşı randevuları, yetersiz aşılama oranları yapılan aşılamanın yetersizliğini kanıtlıyor.

Salgının en fazla ve en hızlı yayıldığı yerlerin fabrikalar ve işyerleri ve onlar aracılığıyla haneler olmasına rağmen emekçilere, işçilere aşı önceliği tanınmıyor. Salgını kontrol altına almak için aşılamanın hızlandırılması gerekiyor.

Fabrikalar ve işyerleri riskli alanlar kapsamına alınmalı; işçi ve emekçiler iş kolu ayırt edilmeksizin öncelikli olarak aşılanmalıdır.

Yeterli sayıda ve ivedilikle aşı sağlamadıkça ve etkili aşılama programı oluşturulmadıkça toplum bağışıklığı sağlamamak mümkün olmayacaktır. Ve ölenler yine yoksullar, emekçiler olacaktır.

Covid-19 işçi hastalığı

Türkiye'de resmi olarak ilk Covid-19 vakasının açıklanmasının ardından on dört ayı geride bıraktık. Bu süre zarfında 47 binden fazla kişi hayatını yitirdi ve toplumun sadece % 15'i aşılandı. Akla mantığa sığmayan bu vahim tablonun sorumlularını yakından tanıyoruz. Onlar, salgını fırsata dönüştüren, karlarına kar katmak uğruna milyonlarca işçiyi ölüme veyahut açlığa terk eden iktidar ve ortaklarıdır.

Çarklar kimin için dönüyor?

Bir avuç sermayedar için çarklar dönmeye devam ederken Covid-19 işçi sınıfı hastalığı haline getirildi. İktidar ve patronların fırsat olarak gördüğü pandemi sürecince binlerce işçi kod-29 ile işten çıkarıldı, güvencesiz ve esnek çalışma koşulları ağırlaştı, mesai saatleri arttı, ücretsiz izinler verildi, işçiler koruyucu ekipmansız

çalıştırıldı. Kapalı devre ve uzaktan çalışma sistemleri ile çalışanlar, sosyal hayattan soyutlanarak esnek koşullara mecbur bırakıldı. Covid-19 vaka sayılarının en yoğun olduğu iller, işçi havzalarının yoğun bulunduğu yerler oldu. Hastalığın en fazla bulaştığı alanlar ise; hastaneler, okullar, fabrikalar, tersaneler, şantiyeler, depolar ve marketler oldu. Pandemi ağırlaşırken acil alınması gereken önlemler, "maske-mesafe", "hayat ev sığar" söylemlerine sıkıştırılırken işçiler, bu alanlarda açıklıkla terbiye edilerek çalıştırıldı. 2021'in sadece ilk dört ayında geçinemediği için 434 kişi intihar etti.

İSİG Meclisi'nin hazırladığı salgının birinci yılını kapsayan rapora göre, en az 861 işçi virüs sebebiyle yaşamını yitirdi. Geçen iki ile bu sayının bini aştığı tahmin ediliyor. Bu rakamların içerisinde çalışan nüfusun %10'unu oluşturan göçmen

işçilerin ölümleri yok. Ölümün en fazla yaşandığı işkolları, fiziksel mesafenin en az olduğu, kişisel koruyucu ekipmanların eksik olduğu, performans baskısının daha fazla hissedildiği işkolları olarak sağlıkta 434, eğitimde 157 kişi yaşamını yitirdi.

Önlemlerin alınmadığı, aşılamanın yapılmadığı her saat işçi sınıfının yükü ağırlaştırıyor ve ölümler artmaya devam ediyor.

Virüsün yükü patronlara

DİSK-AR'ın hazırladığı araştırma raporuna göre salgın sürecinde patronlara aktarılan kaynak çalışanlara verilseydi işçiler 3 kat daha fazla nakit destek alacaktı. Varlığı sermayeye hizmet üzerine kurulu bu düzen işçilere sadece yoksulluk sunuyor. Salgın koşullarında açlığa, yoksulluğa, güvencesizliğe, işsizliğe, patronlara, kod-29'a karşı tüm işkollarında emeğin sesini ve taleplerini yükseltme zamanı.

Çarklar dönerken iş cinayetleri artıyor!

Pandemiyle beraber ağırlaşan iş koşulları sonucunda iş cinayetleri artmış durumda.

İSİG Meclisi'nin Mayıs ayı raporuna göre, 232 işçi çalışırken yaşamını kaybetti.

Yılın ilk 5 ayında ise, ölen işçilerin sayısı, 972 oldu.

Sendikasıız işçilerde ölüm oranı artıyor

Mayıs ayında ölenlerin yüzde 12,5'ü sendikalı işçi. Genel olarak salgından önce yüzde 1-2 olan sendikalı işçi ölüm

oranı salgından sonra arttı. Covid 19 nedeni ölüm oranı ise, yüzde 52 ile ilk sırada. Patronların kar hırsıyla tam kapanma dönemlerinde bile üretime devam etmelerinin bedelini işçiler canıyla ödüyor. Patronlar ise ölen işçinin yerine yeni işçi olarak maliyetini düşürüyor.

İş güvenliği ve işçi sağlığı mücadelesi

Ülkemizde kayıtdışı, güvensiz ve taşeron çalışma, esas

çalışma düzeni haline gelmiş durumda.

Ertesi güne yaşamını sürdürebilmekte zorlanan milyonlarca emekçi sigortsuz, yarı zamanlı, çağrı usulü çalışıyor. Sağsızsız koşullarda, yeterince beslenmeden çalışan işçiler "şanslıysa" hayatını kaybetmeden yaralanıyor ya da meslek hastalığına yakalanıyor.

Sigortasız çalışmadan kaynaklı çoğu yaralanma ve meslek hastalığı kayda bile geçmiyor. Sendikal örgütlülüğün de zayıf olması bu riskleri daha da arttırıyor.

İŞÇİ KIYIMI VAR!

Ülkemizde resmen işçi kıyımı yaşanıyor. İlk 5 ayda bine yakın işçinin iş cinayetine kurban gitmesi ücret artışıyla sınırlı bir sınıf mücadelenin yetmeyeceğini gösteriyor.

Kölece çalışma koşullarının karşısında sağlıklı beslenecek, sağlıklı ortamlarda çalışabilecek, iş güvenliği önlemlerini alınmasını sağlayacak insanca çalışma koşulları ancak mücadeleyle sağlanabilir.

GREV HAKKI OLMADAN TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ OLMAZ

Önümüzdeki süreç; kamu emekçilerinin çalışma ve sosyal haklarını, ücretinin ne olacağını, yeni kazanımlarının olup olmayacağını vd. iki seneliğine belirleyecek toplu iş sözleşmesi sürecidir.

Memur-Sen şapkadan tavşan çıkarmayacak

Yetkili konfederasyon Memur-Sen'in işverenle çok önceden "anlaşacağından" hiç şüphemiz yok. İmzalandıkları tüm TİS'lerde, konuyu sosyal ve

çalışma hakları yerine, yüzdelik zamma sıkıştırılan Memur-Sen'in bu dönemde farklı hareket edeceğini beklemek hayalperestlik olur.

Memur-Sen önceki dönemlerde de "kapı kulluğunu" çok iyi yaptığı için, tüm sözleşmelerde işverenle yani devletle en iyi anlaşan konfederasyon olmuş ve sözleşmeleri gözlemci konfederasyonların taleplerini görmezden gelerek imzalamıştır.

Gerçi çok şaşırılacak bir şey olmadığı aşikardır. Devlet daha önce nasıl KESK'e kar-

şı Kamu-Sen'i kurup, kamu emekçisinin örgütlülüğünü sekteye uğrattıysa, şimdi de elinde o dönemden daha güçlü bir memur sendikaları konfederasyonu Memur-Sen vardır.

Memur-sen pratiğini biliyoruz

İki dönem önceki toplu sözleşmede, her şeyi zam üzerinden örgütleyen Memur-Sen, dünyada eşi benzeri görülmemiş bir ilke imza atarak, işverenin verdiği zammın altında bir zam istedi. Geçen

dönemden gelen bu tepkileri gören Memur-Sen, TİS öncesi "sözde eylemliliklerini" sadece Ankara yöneticileri üzerinden örgütledi ve iki saatlik iş bırakmayla güzide bir örnek daha verdi. TİS'i hakem heyetine götürmek de işverenin onlara verdiği akıldan kaynaklanıyor olsa gerek.

Peki nasıl bir Toplu İş Sözleşmesi olmalı?

Öncelikle hatırlatmakta fayda var, grev hakkı olmayan hiçbir

TİS gerçek bir TİS değildir!

Grev hakkının alınamamış olması, bunca yıldır yürütülen kamu emekçi mücahidesinin en büyük eksikliklerindedir. Emekçinin üretimden gelen gücünü kullanma hakkını, en fazla iki gün süren iş bırakmalarla aynı kefeye koymak, kamu emekçisine yapılacak en büyük hakarettir. Grev hakkı görüşmelerde, başlangıç noktası olmak zorundadır. Aksi takdirde tüm sözleşmeler, kağıt üzerinde göstermelik olacaktır.

Sendika zam talebini TÜİK'in insafına bırakmış

Maaşlardaki ekonomik iyileştirmelerse TÜİK'in enflasyon verilerine göre değil, gerçek enflasyona göre hazırlanmalıdır. Çünkü TÜİK her TİS ve zam alınma süreci öncesi enflasyonu düşük gösteriyor. Yoksulluk sınırı altında bir ücretlendirme kabul edilmemelidir. Ayrıca bir çok kamu emekçisinin vergi dilimi matrahı değiştirilmelidir. 399

sayılı Kararnameyle çalışan birçok kamu emekçisi, yılın 4. Ayından sonra maaşlarında gözle görülür bir düşüş yaşıyor.

Kamu emekçisinin toplu sözleşmelere bakış açısını değiştirmek ve örgütlü mücadelesini yükseltmesi için tekrar ediyoruz; Grev hakkı olmadan Toplu İş Sözleşmesi olmaz!

TPI İşçisi: Sefalet sözleşmesine imza atanlar hakkımızı savunamaz!

TPI işçisi pandemi boyunca hız kesmeden çalıştı. Ocak 2021'de Petrol-İş İzmir şubesi ve TPI yönetiminin Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerindeki sefalet koşulları dayatmasına karşı sendika 22 Haziran'da grev ilan etmişti.

Sürecin başından beri birlik beraberliğini bozmayan TPI işçisi gerek vardiya giriş çıkışları ve yemekhanede yapılan eylemler ile işçinin içindeki o büyük gücü, cesareti, boyun eğmeme azmini gösterdi.

İlk saldırı ücretsiz izin

İşçiler grev öncesi rapor hakkını kullanmak istedi. Şirket ise sağlık merkezlerinden rapor alan işçileri cezalandırma yoluna gitti. Sasalı fabrikasından 15 arkadaşımız ücretsiz izine çıkarıldı. 2 arkadaşımız üretimi aksatma suçuyla işten çıkarıldı. 3 kişi de sebebi açıklanmaksızın işten çıkarıldı.

İşçi öz gücü ile bu patrona direnirken sendika başkanı bu ücretsiz izinlerle ilgili kayda değer bir açıklama yapmadı.

Kahrolsun sendika ağaları

3 Haziran günü bakanlığa çağrılan Petrol-İş İzmir Şube Başkanı Orhan Zengin ve yöneticiler Çalışma Bakanlığıyla TPI patronu ortaklığını karşılığında görünce işçilerin hakkını düşünmeksizin,

hiç direnmeden %22 zamma boyun eğdiler. Sasalı ve Menemen fabrikalarında işçilere açıklama yapamayan, yuhlanan sendika başkanı "Bakanlığın zorlamasıyla imza attığını" söyledi. %20'ye sefalet zammı diyen Orhan Zengin işçinin mücadelesini satarak gece yarısı sözleşmeye %22'den imza attı.

Biz emekçilerin 150 gündür verdiği savaşı hiçe sayıp Toplu İş Sözleşmesini imzalayan sendika başkanı insiyatif aldığını söyledi. Sen kimsin de işçinin hakkı olan için tek başına karar veriyorsun?

Sözleşmenin başından beri fabrikaya doğru düzgün gelmeyen sen hangi

hakla insiyatif alırsın? Biz direnmeyi, birlik olmayı öğrendik. Amirlerin baskı ve tehditlerine dik durduk. Sen boyun eğdin emeğimizi sattın.

Sorumlular istifa!

Mesaiye kalmadık, izin aldık, direndik, sendika yönetimi ise yüzde 2 farka imza attı, mücadeleyi sattı.

TPI işçisi çok öfkeli. Bütün gün cam elyaf içinde çalışıp akşam evine gittiğinde çocuğuna bulaşmasın diye sevemeyen emekçinin hakkını nasıl ödeyeceksin

Orhan Zengin?

Bu bize ders oldu, artık çözümün kendi ellerimizde olduğunu daha iyi biliyoruz. Sendika koltuklarına sevadalı yöneticiler bizim hakkımızı savunamaz. Bizim kendi taban örgütlülüğümüzü, işyeri komitemizi güçlendirmemiz şart.

İşçinin emeğini, geleceğini patronlara satanlar bunun hesabını vercek!

**EMEK BİZİM!
GÜÇ BİZİM!
BOŞ KOLTUK
ORADA DURSUN!
ÜRETEN BİZİZ
YÖNETEN DE BİZ
OLALIM!**

CarrefourSA ile Tez Koop İş sendikası arasında süren toplu sözleşme işçilerin aleyhine sonuçlandı. Sendika işçilerin onayı olmamasına rağmen, patronun birçok hakkı içtiği sözleşmeye imza attı.

Neydi? Ne oldu?

Tez-Koop-İş Sendikası 1 Nolu Şubesi 12 Ekim 2020'de işçilerden yeni sözleşme için iyileştirme yapma vaadiyle talepleri topladı. Ve CarrefourSA ile oturduğu sözleşme öncesi, "İşçilerin kabul etmediği kuralların altına imza atmamız, bu kırmızı çizgimizdir ve bundan asla vazgeçmeyiz, gerekirse greve gideriz" demesine rağmen işçileri oyalamıştır. Sözleşmeyi temsilcilerin bile haberi olmadan kapalı kapılar ardında 21 Mayıs 2021'de imzalamıştır.

Tez-Koop İş Sendikası 1 No'lu şube yöneticileri, Türkiye genelindeki işçilerin itirazlarına rağmen kölelik koşullarında bir sözleşmeye imza attılar.

Bunun adı satış sözleşmesidir!

3 yıllık imzalanan toplu iş sözleşmesi bırakın yeni iyileştirmeler yapmayı varolan hakları

İşçiye satan sendika istemiyoruz!

geriye götürdü.

Enflasyonun arttığı, hayat pahalılığının yükseldiği bu koşullarda 3 yıllık sözleşme açıklığı, yoksulluğa, geçim sıkıntısına mahkum olmak anlamına geliyor.

Pandemi dönemi boyunca risk altında, uzun saatler çalışan market işçilerine, başından beri emeklerinin farkında olduklarını ve yapılacak iyileştirmeler ile karşılığını alacaklarını belirten sendikacılarla-

rinde durmadılar.

Patronlar bu süreçte kârlarına kâr katarken esas yükü sırtlayan market işçileri, köleliğe mahkum ediliyor.

Sendika işçilere değil patrona çalışıyor!

Diğer hakların akıbeti bilinmezken işçilere yansıtılan sözleşme içeriğinde yılda bir kez nakit verilen yakacak, izin paraları market çeklerine dev-

redildi hem de 12 aya bölünerek. Bu uygulama ile brüt ücretler düşerken kıdem, ihbar tazminatı ve emeklilik haklarından çalındı.

Yılda birer kez market çeki olarak toplu verilen Ramazan ve Kurban Bayramı çekleri de 12 aya bölündü.

Tez-Koop-İş Sendikası, işçilerin tüm itirazlarına rağmen sözleşmeyi imzalamış ve bunu mesaj atma zahmetine katlanarak işçilere bildirmiştir.

Sendika, işçilerin mücadeleye örgütü olmaktan çıkmış işverenin gönlünü hoş etmekle meşguldür.

Bizler, varolan sözleşmeyi kabul etmiyoruz. Sözleşmenin geri çekilmesi için mücadele devam ediyoruz.

Yeni Bir Ses Olarak

İş cinayetleri, iş kazaları, geçim sıkıntısı derken, zaten yeterince ağır ve kötü olan çalışma şartlarına bir de pandemi eklenince, işçinin, emekçinin sesini çıkarmaktan, örgütlenmekten başka yolu kalmadı..

Biz de özellikle turizm, eğlence ve hizmet sektöründeki işçiler olarak bir araya gelerek TEHİS'i kurduk ve şimdi, sesimizi Molayı hayata geçirdik. Her yere sesimizi, örgüt-lülüğümüzü ulaştırmayı hedefliyoruz..

Çaresiz değiliz

Covid-19 salgınına yakalanma riskinin en yüksek olduğu sektörde çalışan bizlerin sağlığı,

tümüyle patronların insafına, keyfine bırakılmış durumda. Çarkların dönmesi için, göstermelik tedbirlerle çalışmaya zorlanıyoruz. İş yerlerinde tuvaletleri ve müşterilerin temas ettiği başka her şeyi biz temizliyoruz, bulaşıkları biz yıkıyoruz, hastalıkla burun buruna çalışıyoruz.

İşçi kardeşlerimizin borçlardan, umutsuzluktan, çaresizlikten intihar etmesini değil bu yolda bizimle beraber yürümesini kendi umudumuzu kendimizin yaratmasını istiyoruz. Sendikamız dayanışma ve örgütlenme ile bu umutsuzluğu dağıtacaktır.

Bu sektörde birçok so-

run var. Bunların başında; güvencesiz ve esnek çalışma, uzun mesai saatleri ve bu çalışma saatlerinin uzunluğuna rağmen ödenen düşük ücretler, keyfi işten çıkarmaların yaygınlığı, herkesin fazla mesai diye bir ücretin olmaması geliyor.

Seslerimizi birleştirileli

Mola bülteni ile farklı işyerlerinde, farklı işleri yapan arkadaşlarımızın

MOLA.

seslerini birleştirmek ve bu ortak sesi duyurmak istiyoruz. İsteyen işçi kardeşlerimiz, bültenimizde yazabilir. Şimdi 2021 yılını Turizm ve Konaklama işkolunda çalışan bütün işçilerin mücadelesini göstermenin zamanıdır.

İş yok, borç çok!

Coin, borsa, bahis, kumar patlıyor!

Emekçilerin ufkunu karartan işsizlik, pahalılık, sömürü ve zulüm düzeni yıkılıp yeniden kurulmadıkça toplumsal çürüme ve çözülmeye yol açıyor. Kredi muslukları kısılır, dolaşımdaki para küresel sermayenin kasalarına geri dönerken, emekçileri ve halkı işsizlik, yoksulluk ve borç ile baş başa bırakıyor.

Sermayenin vurguncu ve yağmacı karakterinin topluma aşılacağı alışkanlıklar, emekçileri ekonomik kriz ve pandemiyle birlikte coin, bahis, borsa, kumar gibi "kısa yoldan, çok kazanma"ya itiyor.

Yasal bahiste köşeleri tutan Demirören!

Milli piyango ve İddia'yı devralan Demirören bahsi yaygınlaştırıyor. 2020'nin Ağustos-Kasım ayları arasında şans oyunları hasılatının %107 arttığı, 2019'da 34 milyar TL olan hasılatın 2020'de 74 milyar TL'ye yükseldiği kaydediliyor.

Bu işin görünen yüzü, bir de gölgede kalan tarafı var. Semtlerde, mahallelerde yaygınlaşan kaçak iddiada dönen meblağın 40 milyar TL'ye ulaştığı, halkın varıyla yoğunla bu alana gittiği görülüyor.

Borsa ve kripto soygunu

İşini, ufkunu yitiren emekçiler ve kent yoksulları bahisle, kumarla, kredi çekip borsa oynayarak refaha kavuşmayı düşlerken, kumar hastalığı içinde çürümeyi, sermayeye hayatını ve geleceğini borçlanmayı yaşıyor.

Kripto para ve borsada

da hızlı yükseliş yaşandı. Ve tabii ki spekülasyon devreye girdi. Dünyanın ilk 3 yüz milyardenden olan Elon Musk başta olmak üzere büyük sermaye bu alanı kendi vurgun sahasına çevirmiş durumda..

Kripto paranın dünya çapında hacmi bu yıl 7 Ocak'ta 1.0 trilyon dolar-ken, 7 Mayıs'ta 2.5 trilyon dolar sınırını aşmıştı. Bu alana akan birikimler birden bire yapılan yükseliş ve düşüş oyunları ile iç ediliverdi.

Geçtiğimiz Mayıs ayı yaşanan hızlı düşüşle coinlerde biriken toplam 2.5 trilyon birkaç gün içinde değersizleştirilerek 1.5 trilyona geriledi.

Borsa da benzer oyunlarla çakıldı. Birçok kişinin tasarrufları, hatta kredi çekerek girdiği yatırımları buhar oldu.

Onurlu bir gelecek için mücadeleye!

İşsizlik ve güvencesizlik içinde toplumun ufkunu karartılırken coin, bahis, borsa, kumarın patlaması yaşanıyor.

Eskiden bir söz vardı "ayağını yorganına göre uzat" diye, görüyoruz ki yorgan ufaldıkça düzen toplumu çürümüş alanlara yöneliyor.

Yozlaşmayla, kumar ve bahisle mücadele emekçilerin onurlu geleceğinin, birbirine saygılı ve insanca yaşamasının önemli bir koşuludur. Bu mücadele işsizliği, sömürüyü ve zulmü emekçilerin sırtından eksik etmeyen bu vurguncu düzeni değiştirme mücadelesi ile de sıkı ilişkisiindedir.

EKMEK ve ONUR

İşçi Gazetesi
Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: Hüseyinağa Mah. İstiklal Cad. Balo Sk.
Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu-İSTANBUL
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah.
29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11 A/41
Yenibosna-İstanbul Tel. 0212 454 30 00

Bize ulaşın: 0555 591 94 69